

تأثیر محلولپاشی پرولین بر برخی شاخص‌های فیزیولوژیک گیاه چغندر قند (*Beta vulgaris* L.) در شرایط کمبود آب

حمیده غفاری^۱، محمودرضا تدین^{۱*} و جمشید رزمجو^۲

^۱گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد، ^۲گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۲/۱۴، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۵/۱۱/۲۶)

چکیده

به منظور ارزیابی پاسخ‌های رشد گیاه چغندر قند به محلولپاشی پرولین و کم آبیاری در مراحل مختلف رشد، آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی ۱۳۹۴ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه شهرکرد به اجرا در آمد. عامل اصلی: تیمار آبیاری در ۳ سطح (۱۰۰٪ (شاهد) و ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبیاری) و عامل فرعی ۳ سطح محلولپاشی پرولین (محلولپاشی با آب (شاهد)، ۵ و ۱۰ میلی مولار) بود. نتایج نشان داد تنش خشکی باعث کاهش شاخص پایداری غشا و میزان سبزیگی برگ شد و تیمار محلولپاشی ۱۰ میلی مولار پرولین، باعث افزایش تحمل گیاه و افزایش این دو صفت تحت تیمار کم آبیاری شد. تنش خشکی سبب کاهش شاخص سطح برگ، سرعت رشد محصول، سرعت جذب خالص و وزن خشک اندام هوایی و ریشه چغندر قند در مقایسه با تیمار شاهد گردید. سرعت و زمان کاهش صفات در سطوح کم آبی بیشتر از تیمار شاهد بود و در تیمار محلولپاشی ۱۰ میلی مولار پرولین، سرعت و زمان کاهش مقادیر صفات کمتر بود. همچنین بین شاخص سطح برگ، سرعت رشد محصول و وزن خشک اندام‌هوایی با وزن خشک ریشه بین تیمارهای مورد بررسی همبستگی بالایی وجود داشت. بنابراین، کاربرد پرولین به عنوان املاح سازگار در تنظیم اسمزی گیاه چغندر قند و نقش حفاظتی از طریق واکنش‌های فیزیولوژیکی تحت تنش خشکی موثر می‌باشد.

کلمات کلیدی: محلولپاشی برگ، سبزیگی برگ، شاخص پایداری غشا، شاخص‌های رشد.

مقدمه

صنعتی در شرایط آب و هوای خشک و نیمه خشک اهمیت زیادی دارد و تولید آن تحت تأثیر محدودیت تامین آبیاری قرار می‌گیرد (Mohammadian *et al.*, 2001). چغندر قند از مراحل اولیه رشد و از مرحله چهار برگی به تنش آبی حساس است (FAO, 1977) اما اگر تنش خشکی در مراحل بعدی رشد اتفاق افتد گیاه قادر است از طریق فعالیت‌های فیزیولوژیک و سازگاری آن را تا حدی تحمل نماید (Shao *et al.*, 2008). تنظیم اسمزی، فرآیندی است که طی آن، پتانسیل آب سلول کاهش می‌یابد و با افزایش املاح

تنش‌های محیطی، از عوامل مهم کاهش عملکرد گیاهان زراعی در سطح جهان هستند. خشکی در بین تنش‌های محیطی به عنوان مهم‌ترین عامل محدودکننده رشد و تولید گیاهان زراعی در اکثر نقاط جهان شناخته شده است. اگرچه شدت و تأثیر تنش خشکی بر حسب مقدار، زمان و توزیع بارندگی، ویژگی خاک و مدیریت مزرعه متغیر است اما گرم شدن کره زمین باعث افزایش شدت خشکی در بسیاری از مناطق شده است (Hojati *et al.*, 2011). تولید چغندر قند به عنوان گیاهی

حلی برای مقابله با اثرات تنش خشکی متوسط و بالا استفاده کرد. همچنین Hua-long و همکاران (۲۰۱۴) نشان دادند کاربرد خارجی پرولین منجر به جذب بیشتر آب توسط ریشه‌ها می‌شود. خیساندن بذور در محلول پرولین اثرات تنش بر جوانه زنی برنج را کاهش داده است که احتمالاً به دلیل حفظ ذخیره آب کافی تحت شرایط تنش بوده است. یکی از راهکارهای مهم در به نژادی، برای افزایش مقاومت به خشکی آن است که غشای سلولی پس از مواجه شدن با تنش آبی انسجام خود را حفظ کند و متلاشی نشود (Bewley, 1979). به همین لحاظ، پایداری غشا به عنوان شاخصی جهت اندازه‌گیری میزان خسارت به غشا در اثر پراکسیداسیون چربی‌ها توسط گونه‌های فعال اکسیژن و در نهایت تحمل به تنش مطرح شده است (Singh et al., 1992). تجزیه و تحلیل رشد، روشی است برای توجیه روند رشد گیاه، نسبت به شرایط محیطی مختلف که گیاه در طول دوره حیات خود با آن مواجه می‌شود و به کمک این روش، شناخت بهتری از چگونگی انتقال مواد فتوسنتزی ساخته شده در طول فصل رشد گیاه به دست می‌آید (قاسمی گلوزانی و همکاران، ۱۳۷۶). روش‌هایی که برای تعیین اجزای رشد محصول مورد استفاده قرار می‌گیرند تحت عنوان شاخص‌های رشد معرفی می‌شوند (Koller et al., 1980). آنالیز رشد، روش بسیار مهمی در تجزیه و تحلیل کمی رشد و نمو گیاه و همچنین تولید محصول است. تاکنون مطالعات اندکی در مورد تاثیر محلولپاشی پرولین تحت شرایط کم آبیاری بر روی چغندر قند انجام گرفته است هدف از این مطالعه، بررسی اثر محلولپاشی سطوح مختلف پرولین بر شاخص‌های رشد چغندر قند تحت رژیم‌های کم آبیاری بوده است.

مواد و روش‌ها

به منظور ارزیابی شاخص‌های رشد چغندر قند تحت تیمارهای کم آبیاری و کاربرد پرولین، این آزمایش به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد

محلول در سلول‌ها آماس سلولی اتفاق می‌افتد (Shao et al., 2008). گیاهان در شرایط کمبود آب، از طریق تجمع ترکیبات اسمزی از جمله پرولین و کربوهیدرات‌های محلول در برگ‌های خود قادر به تنظیم اسمزی هستند (Moradshahi et al., 2004). تنظیم اسمزی در افزایش تحمل گیاهان، به شرایط خشکی یکسان نیست و ویژگی‌های گیاه و به شرایط رشدی و محیطی بستگی دارد (Kocheva and Georgive, 2003). در برخی پژوهش‌ها ارتباط مثبتی بین تجمع پرولین و مقاومت به تنش کمبود آب گزارش شده است (Nakano and Asad, 1981)، با اینکه گزارش شده است چغندر قند، تا حدی متحمل به کمبود آب است اما جهت دستیابی به عملکرد بالا به کارگیری راهکارهایی که بتواند اثر تنش خشکی را کاهش دهد بسیار مورد توجه پژوهشگران بوده است (Hsiao, 2000). تنش زود هنگام خشکی سامانه ریشه چغندر قند را تحت تاثیر قرار می‌دهد همچنین، توسعه سایه انداز گیاهی آهسته شده و دریافت تابش کاهش می‌یابد که نتیجه آن، ریزش زود هنگام برگ‌ها و کاهش عملکرد و ماده خشک و کاهش درصد قند است (میرزایی و رضوانی، ۱۳۸۶).

اسیدهای آمینه به عنوان محرک زیستی اثرات مثبت بر رشد و عملکرد گیاهان دارند و به طور قابل توجهی باعث کاهش صدمات ناشی از تنش‌های غیر زنده می‌شوند (Kowalczyk and Zielony, 2008). پرولین محلولی سازگار است که باعث تنظیم فشار اسمزی و حفاظت پروتئین‌ها در طول مدت کمبود آب می‌شود (Rontein et al., 2002). کاربرد خارجی پرولین باعث حفظ پتانسیل اسمزی در سلول گیاه می‌گردد (Ali et al., 2007) و به عنوان عامل آنتی اکسیدانی از طریق افزایش توانایی گیاه به تنش مورد بررسی قرار گرفته است (Okuma et al., 2004). مطالعات انجام شده توسط Gadallah (۱۹۹۵) نشان داده است پرولین به تنهایی یا در ترکیب با آبسیزیک اسید، محتوای کلروفیل را به طور قابل توجهی افزایش داد. همچنین شاخص ثبات کلروفیل، محتوای نسبی آب برگ و تجمع ماده خشک به ویژه در پتانسیل‌های کم آب در گیاه پنبه افزایش داده است. بنابراین، می‌توان از پرولین به عنوان راه

جدول ۱- نتایج تجزیه خاک

عمق خاک (cm)	pH	EC (dS/m)	OC (%)	نیترژن کل (%)	فسفر قابل جذب (mg/kg)	پتاسیم قابل جذب (mg/kg)	شن (%)	سیلت (%)	رس (%)	بافت
۰-۳۰	۷/۸	۰/۳۸	۱/۱۳	۰/۱۱	۱۷/۶	۴۷۰	۲۸	۳۴	۳۸	لومی رسی

در این رابطه: $d = \text{عمق آب مورد نیاز (m)}, D$: عمق موثر ریشه گیاه $(m), \theta_{\text{soil}}$ رطوبت خاک پیش از آبیاری $(m/m), A$ سطح کرت $(m^2), V$ حجم آبیاری (L) .

محلولپاشی پرولین با حفظ غلظت مورد نظر برای هر تیمار، بر روی اندام هوایی چغندر قند سه بار طی فصل رشد و در مراحل ۸-۶ برگی، ۱۶-۱۲ برگی و ۲۴-۲۰ برگی و تیمار شاهد با آب انجام شد. اعمال کم آبیاری، از سه هفته پس از محلولپاشی اول و در مرحله ۲۰-۱۶ برگی صورت گرفت. به منظور بررسی چگونگی اثر تیمارها بر رشد گیاه و تعیین شاخص‌های رشد، در فواصل زمانی دو هفته یک بار نمونه برداری از بوته‌های چغندر قند انجام شد. مساحت برگ بوته‌ها توسط عکس برداری و اسکن و محاسبه با نرم افزار Image processing اندازه‌گیری شد. جهت اندازه‌گیری وزن خشک اندام هوایی و ریشه گیاه بافت‌های گیاهی به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد درون آون قرار گرفتند، با استفاده از اندازه‌گیری‌های فوق و رابطه‌های زیر، شاخص‌های سرعت رشد محصول (Crop Growth Rate) رابطه ۴، شاخص سطح برگ (Leaf Area Index) رابطه ۵ و سرعت آسمیلاسیون خالص (Net Assimilation Rate) رابطه ۶ محاسبه شد (امام و نیک نژاد، ۱۳۹۰).

$$\text{رابطه ۴: } CGR = (W_2 - W_1) / (T_2 - T_1) GA$$

$$\text{رابطه ۵: } LAI = LA / GA$$

$$\text{رابطه ۶: } NAR = CGR / LAI$$

GA سطح زمین اشغال شده توسط گیاه، W وزن خشک گیاه و T زمان نمونه برداری

یک ماه قبل از برداشت ریشه‌ها، شاخص پایداری غشا

(Membrane Stability Index) سلولی با اندازه‌گیری نشت

الکتروولت (به عنوان معیاری از آسیب به سلول) طبق روش

(با طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۵۱ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۱۹ دقیقه شمالی) انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل تیمار آبیاری در ۳ سطح (۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبیاری گیاه) و محلولپاشی پرولین در ۳ سطح (محلولپاشی با آب مقطر (شاهد)، ۵ و ۱۰ میلی مولار) بود. نیاز کودی مزرعه بر حسب نتایج آزمون خاک (جدول ۱) صورت گرفت و عملیات مبارزه با علف‌های هرز و سله‌شکنی با دست انجام شد. آبیاری کرت‌های آزمایش تا قبل از کاربرد تیمار کم آبیاری بر حسب شرایط آب و هوایی و تخلیه رطوبتی خاک، و بر اساس تخلیه آب سهل الوصول که میزان آن برابر ۵۵ درصد آب قابل دسترس بود انجام شد. نیاز آبی گیاه بر پایه اندازه‌گیری تغییرات رطوبت خاک با دستگاه رطوبت سنج تتاپروب مدل SM300 و مطابق روش فرشی و همکاران (۱۳۸۲) برآورد شد. با استفاده از این دستگاه میزان رطوبت خاک تعقیب شده و زمان رسیدن به حد رطوبت تخلیه مجاز (Management Available Defficit) مشخص گردید. تیمارهای ۷۵ و ۵۰ درصد به ترتیب به میزان ۷۵ و ۵۰ درصد آب مصرفی تیمار شاهد آب دریافت کردند. مقدار رطوبت MAD، طبق رابطه ۱ محاسبه شد.

$$\text{رابطه ۱: } \theta_{MAD} = \theta_{FC} - (\theta_{FC} - \theta_{PWP}) \cdot MAD$$

در این رابطه: θ_{FC} = رطوبت حجمی در ظرفیت زراعی مزرعه $(\%)$ ، θ_{PWP} = رطوبت حجمی در نقطه پژمردگی دائم $(\%)$ ،

MAD = ضریب تخلیه مجاز

زمانی که رطوبت خاک به حد پایینی رطوبت سهل الوصول (θ_{MAD}) رسید، عمق آب آبیاری بر اساس کمبود رطوبت خاک مطابق با رابطه ۲ اعمال شد.

$$\text{رابطه ۲: } d = (\theta_{FC} - \theta_{\text{soil}}) \cdot D$$

$$\text{رابطه ۳: } V = d \times A \times 1000$$

Valentovic (۲۰۰۶) انجام گردید که در روز قبل از مرحله آبیاری، از هر کرت ۲۰۰ میلی گرم از جوان ترین برگ های توسعه یافته برداشت شد و به منظور شست و شوی الکترولیت- های سطحی، برگ ها سه بار، با آب دوبار تقطیر شده شسته شدند. سپس نمونه ها درون ویال های حاوی ۱۰ میلی لیتر آب دوبار تقطیر قرار گرفتند، و به مدت ۶ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد قرار داده شدند. سپس هدایت الکتریکی (L_t) توسط دستگاه هدایت سنج (EC متر) (مدل Cyberscan Singapore) اندازه گیری شد. در مرحله بعد نمونه ها در اتوکلاو در دمای ۱۲۰ درجه سانتی گراد و فشار ۱۵ بار به مدت ۲۰ دقیقه قرار گرفتند تا غشا سلولی از بین رود و پس از سرد شدن، هدایت الکتریکی (L_0) آن ها اندازه گیری شد. در نهایت MSI از رابطه ۷ به دست آمد:

$$MSI\% = (1 - \frac{L_t}{L_0}) \times 100 \quad \text{رابطه ۷:}$$

میزان سبزیگی برگ با استفاده از دستگاه کلروفیل متر Hansatech (مدل CL-01) محاسبه شد. داده های حاصل از صفات اندازه گیری شده با نرم افزار آماری SAS و مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون حداقل اختلاف معنی دار (LSD) در سطح احتمال ۵ درصد ارزیابی شد و نمودارها با استفاده از نرم افزار Sigmaplot^۴ و همبستگی بین صفات با نرم افزار SPSS انجام شدند.

نتایج و بحث

شاخص پایداری غشا و میزان سبزیگی برگ: اثر تیمارهای کم آبیاری و پرولین، بر شاخص پایداری غشا و میزان سبزیگی برگ (عدد کلروفیل متر) معنی دار شد (جدول ۲). شاخص پایداری غشا در تیمار کم آبیاری ۷۵ و ۵۰ درصد نسبت به تیمار آبیاری کامل (شاهد) به ترتیب ۲۰ و ۳۰ درصد کاهش یافت و شاخص پایداری غشا در تیمار محلولپاشی ۱۰ میلی مولار افزایش ۸ درصدی نسبت به شاهد (محلولپاشی با آب) داشت (جدول ۳). میزان سبزیگی برگ در تیمارهای آبیاری ۷۵ و ۵۰ درصد نسبت به تیمار آبیاری کامل (شاهد) به ترتیب ۱۸ و ۲۶ درصد کاهش داشت و میزان سبزیگی برگ

در تیمار محلولپاشی ۱۰ میلی مولار پرولین، افزایش ۱۳ درصدی نسبت به تیمار شاهد (محلولپاشی با آب) را نشان داد (جدول ۳). اثر متقابل تیمار آبیاری و تیمار پرولین بر شاخص پایداری غشا و میزان سبزیگی برگ معنی دار شد (جدول ۲). بیشترین و کمترین شاخص پایداری غشا به ترتیب مربوط به تیمار آبیاری کامل و تیمار آبیاری ۵۰ درصد و هر دو در سطح محلولپاشی با آب (شاهد) به دست آمد. نتایج نشان داد که با افزایش مقادیر پرولین، مقاومت گیاه به کم آبیاری افزایش یافته است (جدول ۴). بیشترین میزان سبزیگی برگ مربوط به تیمار آبیاری کامل و محلولپاشی ۱۰ میلی مولار پرولین و کمترین آن مربوط به تیمار ۵۰ درصد آبیاری و شاهد (محلولپاشی با آب) بود (جدول ۴). پژوهشگران گزارش کردند که مواد اسمزی به احتمال زیاد از طریق تشکیل باندهای هیدروژن دار با پلی- پیتیدهای قطبی و گروه های فسفولیپیدها منجر به پایداری پروتئین ها و غشا می شوند (Weiss, 2000). در مطالعه Bandurska (۲۰۰۱) مشخص شد که پرولین با فسفولیپیدهای غشا در ارتباط است و از طریق کاهش رادیکال های آزاد تشکیل شده طی تنش کمبود آب، از غشا محافظت می کند. تغییر در محتوای کلروفیل برگ، به عنوان یک واکنش کوتاه مدت به تنش کم آبی و یکی از عوامل مهم در حفظ ظرفیت فتوسنتزی و تولید ماده خشک در شرایط خشکی مطرح است (Ahmadi and Ceioceмарdeh, 2004).

میزان کلروفیل برگ به عنوان شاخصی جهت بیان قدرت و توانایی فتوسنتز گیاهان می باشد (Gomes Sanchez et al., 2000). کاهش غلظت رنگدانه ها در شرایط تنش خشکی شدید می تواند ناشی از اثر کلروفیلاز و در نتیجه تجزیه رنگدانه ها به وسیله گونه های فعال اکسیژن باشد (پورموسوی و همکاران، ۱۳۸۶). در مطالعه Yildiz Aktas و همکاران (۲۰۰۷) نشان داده شد کاربرد پرولین منجر به افزایش محتوای کلروفیل و کارتنوئید در برگ های گیاه *Laurus nobilis L.* تحت شرایط تنش خشکی شد. مطالعات انجام شده توسط Tsialtas و همکاران (۲۰۰۹) نشان داد که تنش خشکی باعث کاهش میزان سبزیگی برگ، شاخص سطح برگ، و کاهش وزن خشک اندام

جدول ۲- تجزیه واریانس تیمارهای آبیاری و پرولین از نظر شاخص پایداری غشا (MSI) و عدد کلروفیل متر (SPAD)

SPAD	MSI	درجه آزادی	منابع تغییرات
۶/۱۴ ^{ns}	۲/۰۴ ^{ns^a}	۲	تکرار
۳۳۸/۸ ^{**}	۹۶۲/۵ ^{**}	۲	آبیاری
۲/۵۹	۱۰/۶۳	۴	خطای اصلی (آبیاری × تکرار)
۶۹/۷۸ ^{**}	۴۶/۳۹ [*]	۲	پرولین
۳۱/۱۷ ^{**}	۴۹/۲۳ [*]	۴	آبیاری × پرولین
۲/۹۰	۹/۵۸	۱۲	خطای فرعی
۴/۲۳	۵/۴۳		ضریب تغییرات

^{ns^a}، * و ** به ترتیب بیانگر معنی دار نبودن، معنی دار بودن در سطوح ۵ و ۱ درصد

جدول ۳- مقایسه میانگین‌های اثر تیمارهای آبیاری و پرولین بر شاخص پایداری غشا (MSI) و عدد کلروفیل متر (SPAD)

SPAD (units)	MSI (%)	عامل آزمایشی
		تیمارهای آبیاری
۴۶/۹۳ ^a	۶۸/۲۱ ^a	۱۰۰ درصد آبیاری (شاهد)
۳۹/۱۶ ^b	۵۴/۸۴ ^b	۷۵ درصد آبیاری
۳۴/۸۱ ^c	۴۷/۸۵ ^c	۵۰ درصد آبیاری
۲/۵۹	۴/۲۷	LSD
		محلولپاشی
۳۸/۴۹ ^b	۵۴/۹۵ ^b	بدون محلولپاشی
۳۸/۸۸ ^b	۵۶/۵۲ ^{ab}	محلولپاشی ۵ میلی مولار
۴۳/۵۰ ^a	۵۹/۴۳ ^a	محلولپاشی ۱۰ میلی مولار
۲/۹۱	۳/۱۸	LSD

در هر ستون و برای هر واحد آزمایشی، میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، بر اساس آزمون حداقل تفاوت معنی دار (LSD) در سطح ۵ درصد اختلاف معنی داری ندارد.

سطح برگ وجود داشت اما مقادیر این کاهش بین تیمارها یکسان نبود، به طوری که، کاهش شاخص سطح برگ در تیمار ۵۰ درصد آبیاری نسبت به تیمار آبیاری کامل (۱۰۰ درصد) و محلولپاشی با آب ۴۳ درصد بود. در حالی که این کاهش، در تیمار ۱۰ میلی مولار پرولین ۳۰ درصد بود در واقع محلولپاشی ۱۰ میلی مولار پرولین باعث افزایش ۲۵ درصدی شاخص سطح برگ در سطح تنش ۵۰ درصد نسبت به محلولپاشی با آب (شاهد) شده است (شکل ۱).

شاخص سطح برگ در ۹۰ روز پس از سبز شدن در همه

هوایی و ریشه در گیاه چغندر قند شد که با نتایج این آزمایش مطابقت داشت.

شاخص‌های رشد: روند تغییرات شاخص سطح برگ، سرعت رشد محصول و سرعت جذب خالص بوته‌های چغندر قند نشان داد که قبل از اعمال تیمارها روند افزایش سطح برگ در همه تیمارها مشابه بود. از ۴۵ روز پس از سبز شدن و با افزایش دمای محیط، شاخص‌های رشد در همه تیمارها با سرعت بیشتری افزایش یافت (شکل‌های ۱، ۲ و ۳). در تیمارهای محلولپاشی پرولین، با کاهش میزان آبیاری، کاهش شاخص

جدول ۴- مقایسه میانگین‌های اثر متقابل آبیاری در پرولین بر شاخص پایداری غشا (MSI) و عدد کلروفیل متر (SPAD)

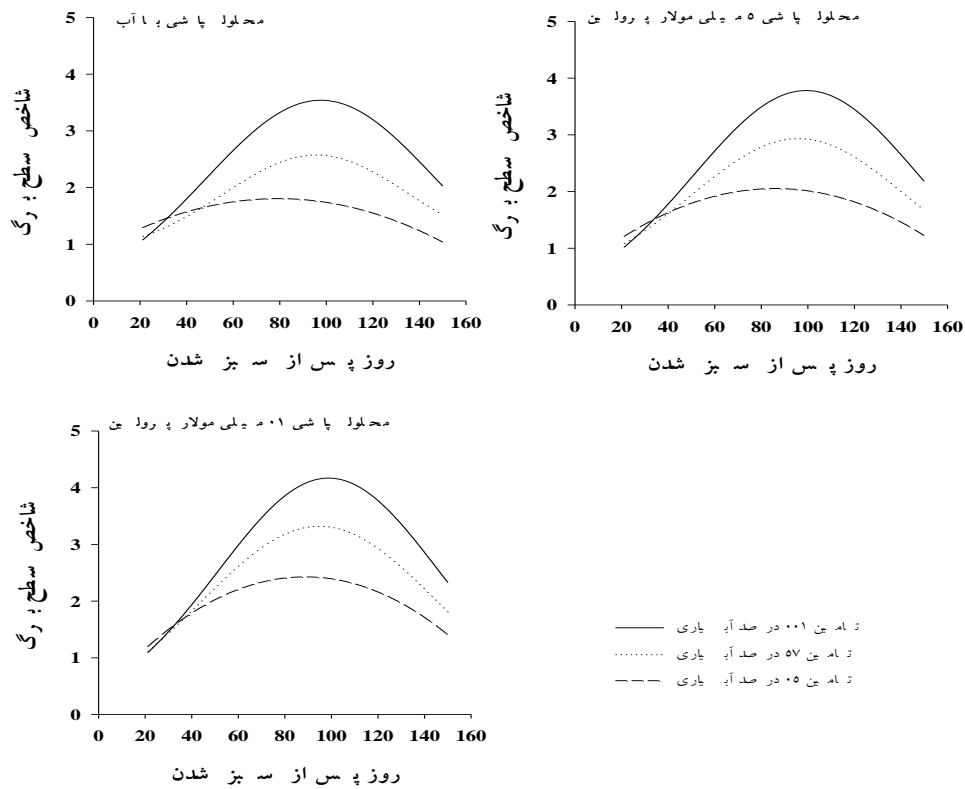
SPAD (units)	MSI (%)	سطوح پرولین	تیمارهای آبیاری
۴۵/۴۷ ^b	۶۹/۸۷ ^a	عدم محلولپاشی	
۴۶/۳۷ ^{ab}	۶۸/۵۷ ^a	محلولپاشی ۵ میلی مولار	۱۰۰ درصد آبیاری (شاهد)
۴۸/۹۲ ^a	۶۶/۱۸ ^a	محلولپاشی ۱۰ میلی مولار	
۳۹/۷۷ ^c	۵۲/۵۰ ^c	عدم محلولپاشی	
۳۳/۹۰ ^e	۵۱/۸۷ ^c	محلولپاشی ۵ میلی مولار	۷۵ درصد آبیاری
۴۳/۸۰ ^b	۶۰/۱۴ ^b	محلولپاشی ۱۰ میلی مولار	
۳۰/۲۵ ^f	۴۲/۴۹ ^d	عدم محلولپاشی	
۳۶/۳۸ ^{de}	۴۹/۱۱ ^c	محلولپاشی ۵ میلی مولار	۵۰ درصد آبیاری
۳۷/۷۸ ^{cd}	۵۱/۹۶ ^c	محلولپاشی ۱۰ میلی مولار	
۲/۹۱	۵/۴۳	LSD (5%)	

میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، بر اساس آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی‌داری ندارند.

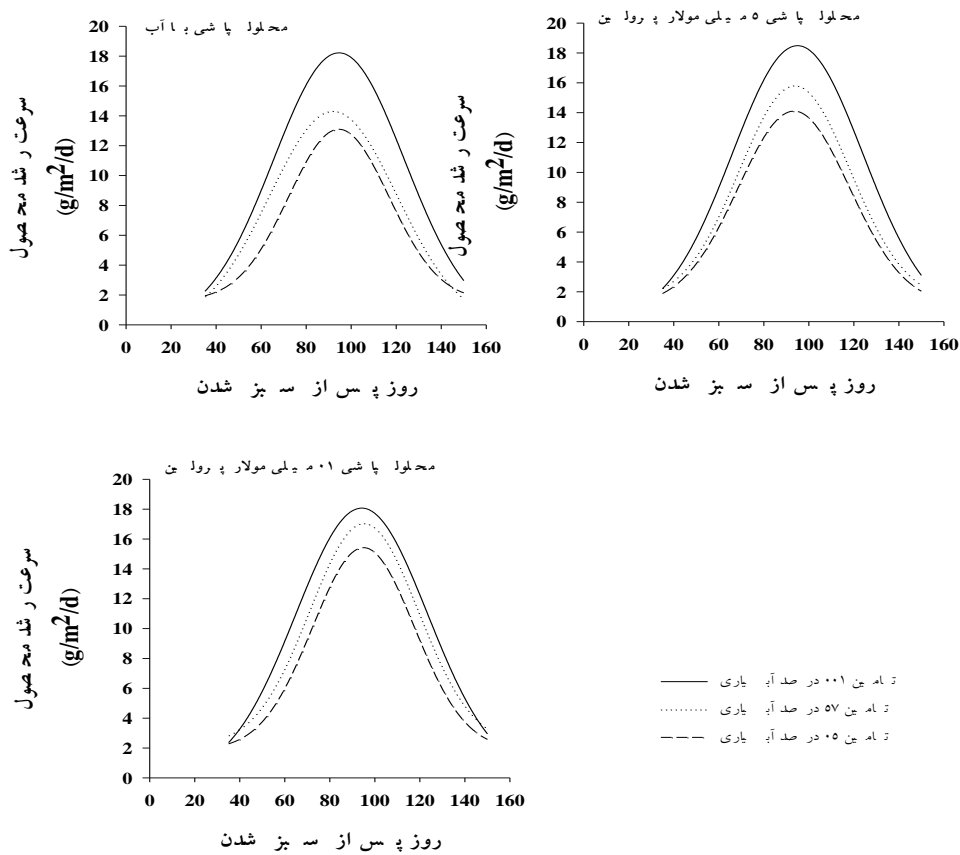
تندی کاهش یافته است که این پدیده به علت افزایش سایه اندازی برگ‌ها بر روی یکدیگر و افزایش تنفس گیاهی در مقابل فتوسنتز در اواخر دوره رشد بوده است (شکل ۳). سرعت و زمان کاهش سرعت رشد محصول برای تیمارهای تنش کم آبیاری بیشتر از تیمار شاهد (آبیاری کامل) بود، اما در تیمار محلولپاشی ۱۰ میلی‌مولار پرولین، این سرعت و زمان کاهش کمتر بود (شکل ۲). این نتیجه، نشان از نقش پرولین در تحمل گیاه به خشکی و کاهش کمتر شاخص سطح برگ و سرعت رشد محصول می‌باشد. محلولپاشی با پرولین، به لحاظ تنظیم اسمزی آن و نقش مهم در تحمل گیاه به تنش خشکی، موجب حفظ بیشتر شاخص سطح برگ و به تاخیر انداختن مرحله پیری و ریزش برگ در اثر تنش شده است و بنابراین، امکان سرعت جذب خالص و سرعت رشد محصول بیشتر را فراهم می‌کند. در مطالعه Yildiz Aktas و همکاران (۲۰۰۷) نشان دادند پرولین، منجر به افزایش سطح برگ گیاه تحت شرایط تنش شد. با توجه به مشاهدات Diepenbrock (۲۰۰۰) کاهش شاخص سطح برگ در اثر اعمال تنش خشکی در کلزا مشاهده شده است و کاهش سرعت فتوسنتز، موجب برگ‌های کوچک‌تر در شرایط تنش خشکی از یک طرف و زوال برگ‌ها

تیمارها به حداکثر مقدار خود رسید و پس از آن با نزدیک شدن به آخر فصل و ریزش برگ‌های مسن، شاخص سطح برگ کاهش یافت (شکل ۱). سرعت رشد محصول نیز در اوایل رشد کم و در ۹۰ روز پس از سبز شدن به دلیل افزایش تدریجی و جذب تابش خورشید همزمان با افزایش سطح برگ و در نتیجه افزایش سرعت تجمع ماده خشک در گیاهان افزایش یافت و پس از آن به دلیل مسن شدن برگ‌ها، خشک شدن برگ‌ها و احتمالاً در سایه قرار گرفتن تعدادی از برگ‌ها و کاهش نفوذ نور به داخل سایه انداز گیاه، از سرعت رشد محصول کاسته شده و این روند نزولی تا پایان دوره رشد ادامه داشته است. از طرفی، در شرایط تنش خشکی، به علت کاهش توسعه و سطح برگ و کاهش میزان فتوسنتز و وقوع پیری زودرس، سرعت رشد محصول کاهش یافته است (شکل ۱). گزارش امیری ده احمدی و همکاران (۱۳۸۹) حاکی از آن است که در شرایط تنش خشکی و با کاهش پتانسیل آبی گیاه، سرعت رشد محصول به دلیل افزایش شدت تنفس و کاهش فتوسنتز کاهش می‌یابد.

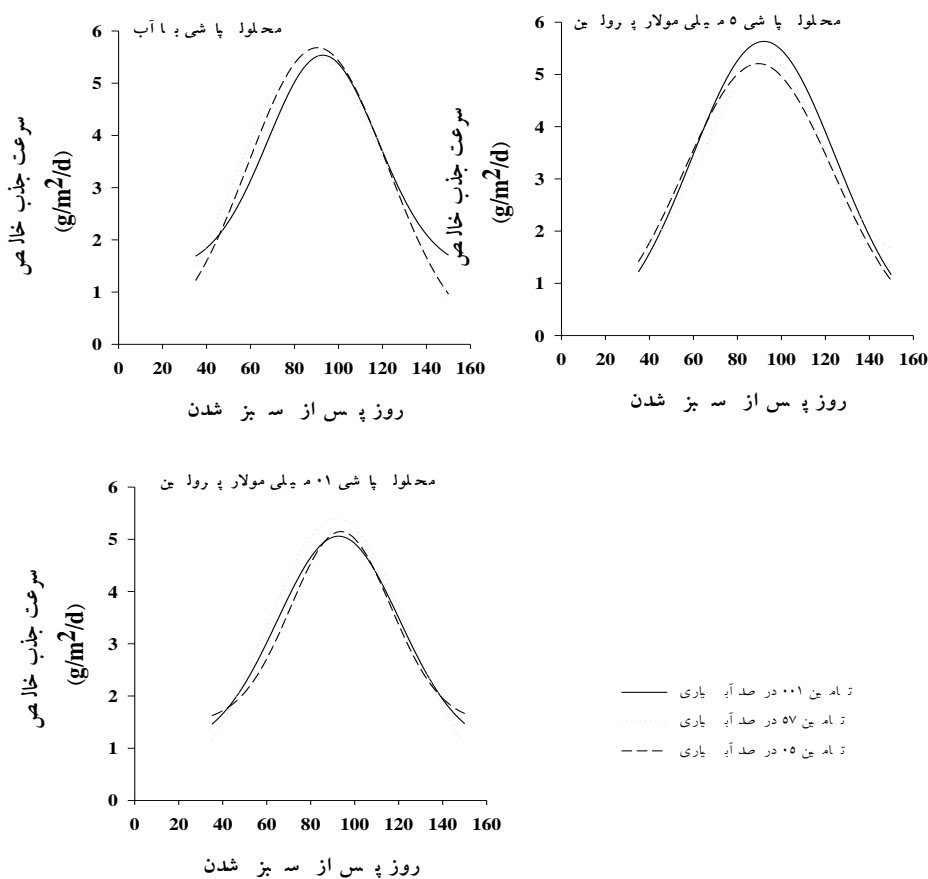
سرعت جذب خالص چغندر قند نیز، در ابتدای رشد به دلیل عدم سایه‌اندازی برگ‌ها افزایش داشته و در ادامه رشد با شیب

شکل ۱- روند تغییرات شاخص سطح برگ چغندر قند در برهمکنش تیمارهای پرولین و آبیاری

شکل ۲- روند تغییرات سرعت رشد محصول چغندر قند در برهمکنش تیمارهای پرولین و آبیاری

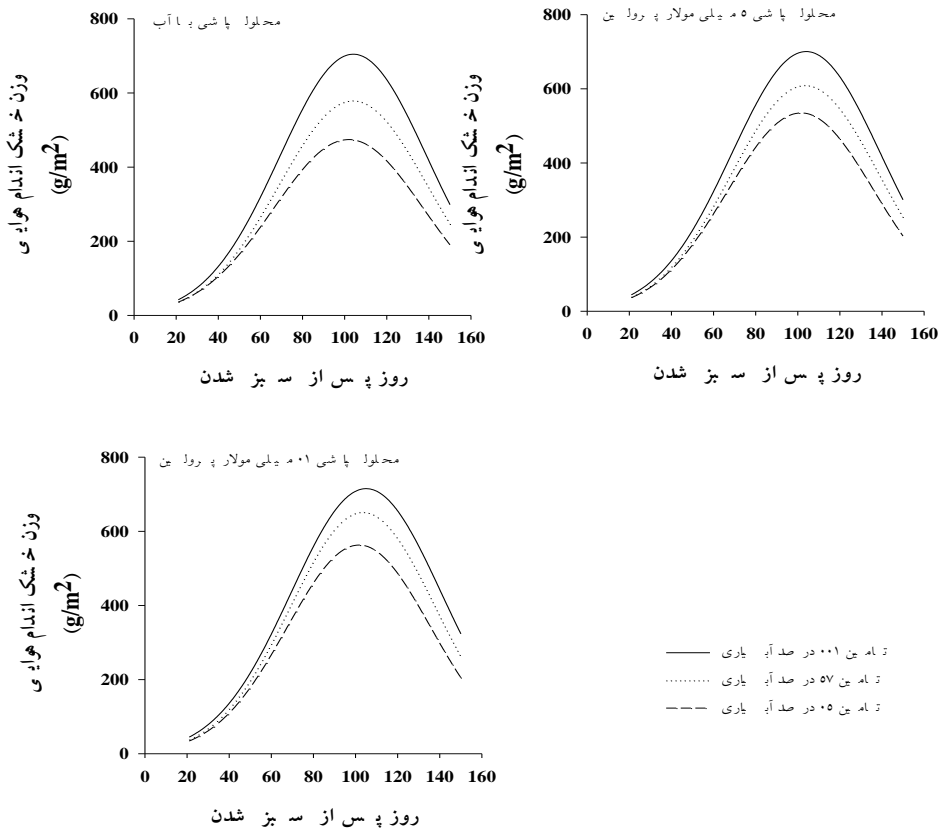
شکل ۳- روند تغییرات سرعت جذب خالص چغندر قند در برهمکنش تیمارهای پرولین و آبیاری

از طرف دیگر می‌شود.

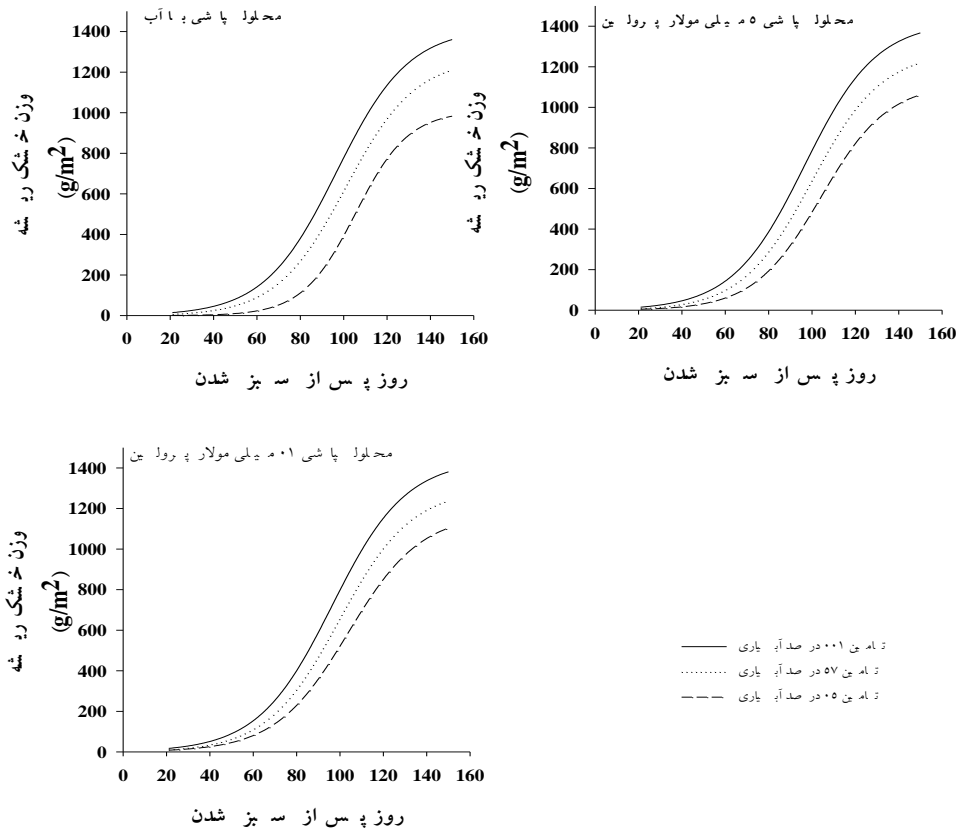
وزن خشک اندام هوایی و ریشه: وزن خشک اندام هوایی و ریشه چغندر قند در مراحل اولیه رشد، با سرعت کمتری افزایش یافتند و این سرعت افزایش برای اندام هوایی بیشتر از ریشه بود. وزن خشک اندام هوایی و ریشه چغندر قند در اواسط مراحل رشد، با سرعت بیشتری افزایش یافتند، که این روند برای وزن خشک ریشه تا پایان دوره رشد به صورت افزایشی بود، در حالی که، وزن خشک اندام هوایی، ۹۰ روز پس از سبز شدن به حداکثر رسید و پس از آن، به دلیل کاهش رشد رویشی و ریزش برگ‌های مسن، وزن خشک اندام هوایی کاهش یافت (شکل ۴ و ۵). در این مرحله گیاه بیشتر مواد فتوسنتزی خود را، صرف افزایش وزن ریشه و تجمع قند کرده است. روند تغییرات وزن خشک اندام هوایی و ریشه در تیمارهای آبیاری و پرولین نشان می‌دهد که در تمامی مقادیر پرولین، با کاهش میزان آبیاری، وزن خشک اندام هوایی و

ریشه کاهش یافته است اما، شدت کاهش بین تیمارها یکسان نبود. باید توجه داشت که کم آبیاری، موجب کاهش وزن خشک اندام هوایی و ریشه نسبت به شرایط عدم تنش در مراحل پس از اعمال تنش تا پایان دوره رشد شده است (شکل های ۴ و ۵).

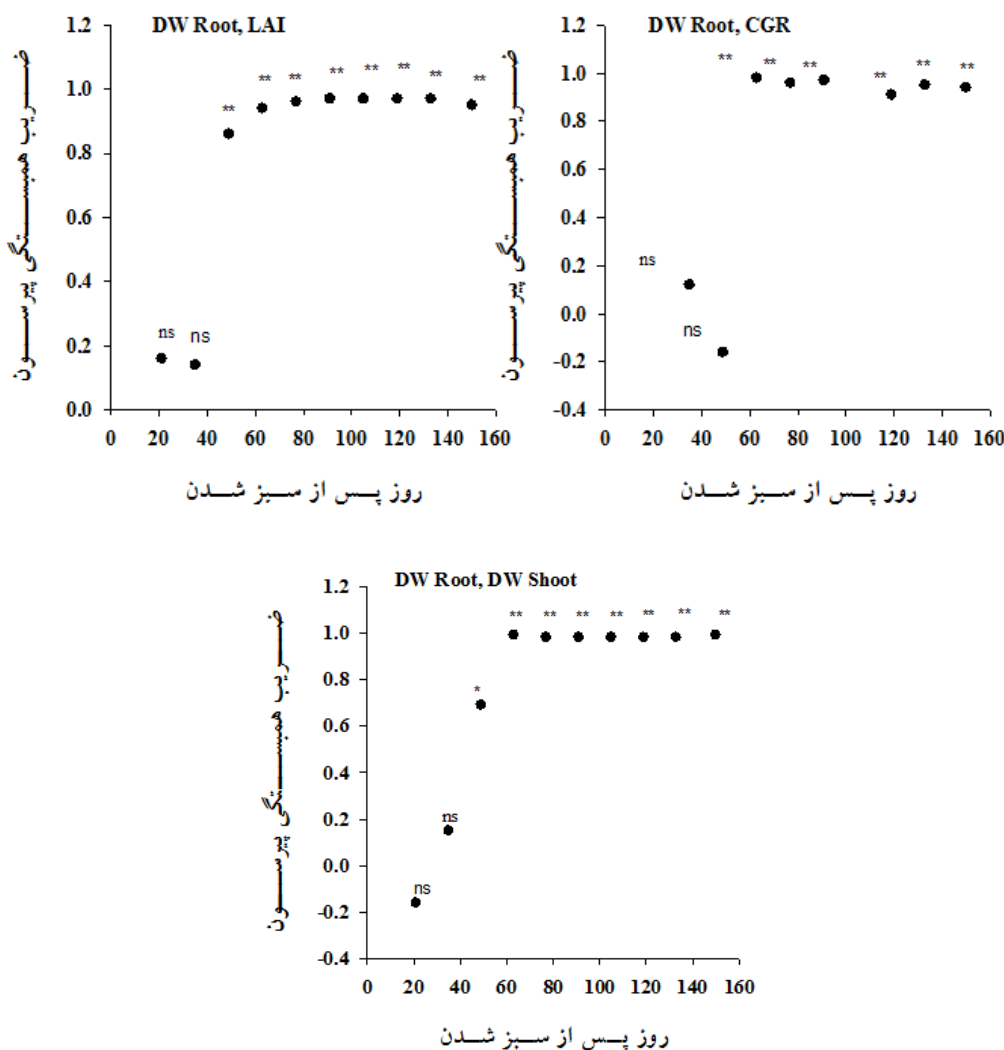
به طوری که وزن خشک اندام هوایی و ریشه، به ترتیب در تیمار ۵۰ درصد آبیاری ۳۶ و ۳۱ درصد نسبت به تیمار آبیاری کامل (۱۰۰ درصد) و محلولپاشی با آب (شاهد) کاهش داشته است. مقادیر این کاهش در تیمار محلولپاشی ۱۰ میلی مولار پرولین نسبت به تیمار آبیاری کامل (۱۰۰ درصد) و محلولپاشی با آب (شاهد) ۲۵ و ۲۲ درصد بود (شکل های ۴ و ۵). در واقع، محلولپاشی ۱۰ میلی مولار پرولین باعث افزایش ۱۸ و ۱۵ درصدی وزن خشک اندام هوایی و ریشه به ترتیب در تیمار تنش ۵۰ درصد نسبت به تیمار محلولپاشی با آب (شاهد) شد (شکل های ۴ و ۵). میزان حساسیت ریشه و اندام‌هوایی به

شکل ۴- روند تغییرات وزن خشک اندام هوایی چغندر قند در برهمکنش تیمارهای پرولین و آبیاری

شکل ۵- روند تغییرات وزن خشک ریشه چغندر قند در برهمکنش سطوح پرولین در سطوح مختلف آبیاری

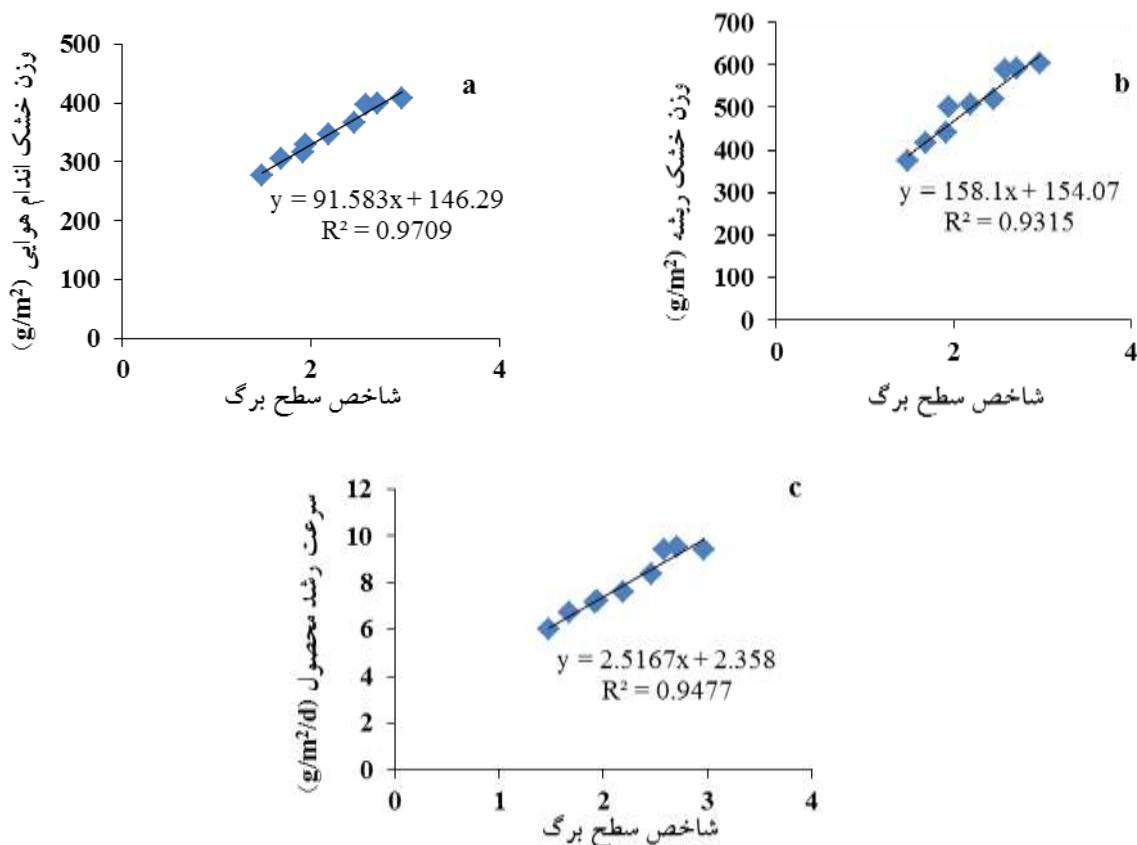

شکل ۶- ضرایب همبستگی پیرسون بین شاخص سطح برگ (LAI)، وزن خشک اندام هوایی (DW Shoot) و سرعت رشد محصول (CGR) با وزن خشک ریشه (DW Root). ns، * و ** به ترتیب بیانگر معنی دار نبودن، معنی دار بودن در سطوح ۵ و ۱ درصد

بهرتر تحت تنش‌های غیر زنده می‌کنند (Jasim et al., 2012). نتایج نشان داد که در مراحل اولیه رشد، بین شاخص‌های رشد و وزن خشک اندام هوایی گیاه چغندر قند با وزن خشک ریشه همبستگی وجود نداشت اما با ادامه روند رشد گیاه، این همبستگی افزایش یافت. این روند نشان داد که با افزایش شاخص سطح برگ، وزن خشک اندام هوایی و سرعت رشد محصول و وزن خشک ریشه به عنوان معیار مهم چغندر قند افزایش یافتند (شکل ۶). نتایج نشان داد که شاخص سطح برگ با وزن خشک اندام هوایی ($R^2 = 0.97$) (شکل ۷، a)، وزن خشک ریشه ($R^2 = 0.93$) (شکل ۷، b) و سرعت رشد محصول ($R^2 = 0.95$) (شکل ۷، c) همبستگی بالایی داشت.

تنش خشکی متفاوت است. اندام‌های هوایی، حساسیت بیشتری به محدودیت رطوبتی دارند و محدودیت نموی گیاه در اثر کمبود رطوبت خاک در قسمت‌های هوایی زودتر اتفاق می‌افتد (Sharp and Lenoble, 2002). نادری در باغشاهی و همکاران (۱۳۸۴) گزارش کردند که با کاهش میزان رطوبت قابل دسترس برای گیاه، کاهش سطح برگ اتفاق می‌افتد و جذب نور توسط سایه انداز کاهش یافته و در پی آن، ماده خشک تولیدی نیز کاهش می‌یابد.

کارکرد پرولین به عنوان املاح سازگار در تنظیم اسمزی گیاهان تحت تنش مهم است آنها نقشی حفاظت‌کننده اسمزی در واکنش‌های فیزیولوژیک دارند و گیاهان را قادر به تحمل

شکل ۷- ارتباط بین شاخص سطح برگ با وزن خشک اندام هوایی، وزن خشک ریشه و سرعت رشد محصول در سطوح مختلف آبیاری و پرولین

نتیجه‌گیری

شده است. این پدیده احتمالاً به دلیل اثر پرولین بر بهبود پتانسیل اسمزی گیاه چغندرقدند و توانایی حفظ ذخیره آب کافی تحت شرایط کم آبی بوده است. بنابراین محلولپاشی ۱۰ میلی‌مولار پرولین جهت کاهش اثرات منفی خشکی بر گیاه چغندرقدند پیشنهاد می‌شود.

نتایج این پژوهش نشان داد که کمبود آب و به عبارتی تنش خشکی، باعث کاهش شاخص‌های رشد و صفات فیزیولوژیک در گیاه چغندرقدند شده است. از طرفی، محلولپاشی پرولین بر روی گیاه، باعث تعدیل یا تخفیف اثر بازدارنده و منفی تنش خشکی بر صفات فیزیولوژیک و شاخص‌های رشد چغندرقدند

منابع

- امام، ی. و نیک نژاد م. ۱۳۹۰. مقدمه‌ای بر فیزیولوژی عملکرد گیاهان زراعی. انتشارات دانشگاه شیراز. ۵۷۰ صفحه.
- امیری ده احمدی، س. ر.، پارسا، م.، نظامی، ا. و گنجعلی، ع. ۱۳۸۹. تاثیر تنش خشکی در مراحل مختلف رشدی بر شاخص‌های رشد نخود (*Cicer arietinum* L.) در شرایط گلخانه. نشریه پژوهش‌های حیوانات ایران. ۱(۲): ۸۴-۶۹.
- پورموسوی، م.، گلوی، م.، دانشیا، ج.، قنبری، ا. و بصیرانی، ن. (۱۳۸۶) بررسی تاثیر تنش خشکی و کود دامی بر محتوای رطوبت، میزان پایداری غشای سلول و محتوای برگ سویا، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی ۱۴: ۹-۱.

- فرشی، ع.، سیادت، ح.، دربندی، ص.، انصاری، م.، خیرابی، ج.، میرلطیفی، م.، سلامت، ع. و سادات میری، م. ح. (۱۳۸۲) مدیریت آب آبیاری در مزرعه. چاپ اول، انتشارات کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، تهران.
- قاسمی گلوزانی، ک.، محمدی، س.، رحیمزاده، پ. و مقدم، م. (۱۳۷۶) رابطه کمی بین تراکم و عملکرد سه رقم نخود در تاریخهای مختلف کاشت. مجله فیزیولوژی گیاهی و اصلاح. ۷: ۷۳-۵۹.
- میرزایی، م. ر. و رضوانی، س. م. ا. (۱۳۸۶) تاثیر تنش خشکی بر خصوصیات کیفی چغندر قند در مراحل مختلف رشد رویشی. چغندر قند ۲۳ (۱): ۴۲-۲۹.
- نادری درباغشاهی، م. ر.، نور محمدی، ق.، مجیدی، ا.، درویش، ف.، شیرانی، ا. ح.، مدنی، و ح. (۱۳۸۴) بررسی عکس العمل گلرنگ تابستانه به شدت‌های مختلف تنش خشکی در منطقه اصفهان، مجله علوم زراعی ایران ۷: ۲۲۵-۲۱۲.
- Ahmadi, A. and Ceioce mardeh, A. (2004) Effect of drought stress on soluble carbohydrates, chlorophyll and proline in four adopted wheat cultivars with various climate of Iran. *Journal of Agriculture Science* 35: 753-763.
- Ali, Q., Muhammad, A. and Habib-Ur-Rehman, A. (2007) Exogenously applied proline at different growth stages enhances growth of two maize cultivars grown under water deficit conditions. *Pakistan Journal Botany* 39(4): 1133-1144.
- Bandurska, H. (2001) Does proline accumulated in leaves of water stressed barley plants confin cell membrane injury. 1. Free proline accumulation membrane injury index in drought and osmotically stressed plant. *Acta Physiologiae Plantarum* 22: 409-415.
- Bewley, J. D. (1979) Physiological aspects of desiccation tolerance. *Annual Review of Plant Physiology*. 30: 195-238.
- Diepenbrock, W. (2000) Yield analysis of winter oil seed rape (*Brassica napus*): A review. *Field Crops Research* 67: 35-49.
- FAO. (1977) Crop Water Requirements. FAO Irrigation and Drainage Paper 24. United Nations Food and Agriculture Organization (Rome).
- Gadallah, M. A. A. (1995) Effect of water stress abscisic acid and proline on cotton plant. *Journal of Arid Environments* 30(3): 315-325.
- Gomes Sanchez, D., Vannozi, G. P., Baldini, M., Tahamasebe Enferadi, S. and Dell Vedove, G. (2000) Effect of soil water availability in Sunflower lines derived from interspecific Crosses. *Italian Journal of Agronomy* 371-387.
- Hojati, M., Modarres-Sanavy, S. M. A., Karimi, M. and Ghanati, F. (2011) Responses of growth and antioxidant systems in *Carthamus tinctorius* L. under water deficit stress. *Acta Physiological Plantarum* 33: 105-112.
- Hsiao, T.C. (2000) Leaf and root growth in relation to water status. *Horticultural Science* 35: 1051-1058.
- Hua-long, L., Han-jing, Sh., Jing-guo, W., Yang, L., De-tang, Z. and Hong-wei, Zh. (2014) Effect of Seed Soaking with Exogenous Proline on Seed Germination of Rice Under Salt Stress. *Journal of Northeast Agricultural University* 21(3):1-6.
- Jasim, A. H., Abu Al- Timmen, W. M., Al- Alwani, B. A. (2012) Effect of salt stress, application of salicylic acid and proline on enzymes activity of sweet pepper (*Capsicum annum* L.). *Protection of environment and water quality: the basis for agricultural production, Food Security and sustainable development* 285- 297.
- Kocheva, K. and Georgive, G. (2003) Evaluation of the reaction of two contrasting barley (*Hordeum vulgare* L.) cultivars in response to osmotic stress with PEG6000. *Journal Plant Physiology* 290-294.
- Koller H. R., Nyquist W. E. and Chrouch I. S. (1980) Growth analysis of the soybean community. *Crop Science* 20: 407-413.
- Kowalczyk, K. and Zielony, T. (2008) Effect of aminoplant and asahi on yield and quality of lettuce grown on rockwool. Conference of Biostimulators in Modern Agriculture, 7-8 February 2008, Warsaw, Poland.
- Mohammadian, R., Khoyi, F.R., Rahimian, H., Moghaddam, M., Ghassemi-Golezani, K. and Sadeghian, S.Y. (2001) The Effects of Early Season Drought on Stomatal Conductance, Leaf-air Temperature Difference and Proline Accumulation in Sugar Beet Genotypes. *Journal of Agricultural Science and Technology* 3: 181-192.
- Moradshahi, A., Salehi Eskandari, B. and Kholdebarin, B. (2004) Some physiological responses of canola (*Brassica napus* L.) to water deficit stress under laboratory conditions. *Iran. Journal of Science and Technology* 28: 43-49.
- Nakano, Y. and Asada, K. (1981) Hydrogen peroxide is scavenged by ascorbate-specific peroxidase in spinach chloroplasts. *Plant Cell Physiology journal* 22: 867-880.
- Okuma E., Murakami, Y., Shimoishi, Y., Tada, M. and Murata, Y. (2004) Effect of exogenous application of proline and betaine on the growth of tobacco cultured cells under saline conditions. *Soil Science and Plant Nutrition* 50(8):1301-1305.
- Rontein, D., Basset, G. and Hanson, A. D. (2002) Metabolic engineering of osmoprotectant accumulation in plants. *Metabolic Engineering* 4: 49- 56.

- Shao, H. B., Chu, L.Y., Shao, M.A., Abdul Jaleel, C. and Hong-Mei, M. (2008) Higher plant antioxidants and redox signaling under environmental stresses. *Comptes Rendus Biologies* 331: 433-441.
- Sharp, R. E. and Lenoble, M. E. (2002) ABA, ethylene and the control of shoot and root growth under water stress. *Journal of Experimental Botany* 53: 33-37.
- Singh, M., Srivastava, J. P. and Kumar, A. (1992) Cell membrane stability in relation to drought tolerance in wheat genotypes. *Journal of Agronomy and Crop Science* 168: 186-190.
- Tsialtas, J. T., Soulioti, E., Maslaris, N. and Papakosta, D. (2009) Genotypic response to re-growth of defoliated sugar beets after re-watering in a water-limited environment: effects on yield and quality. *International Journal of Plant Production* 3(2): 1-18.
- Valentovic, P., Luxova, M., Kolarovic, L. and Gasparikova, O. (2006) Effect of osmotic stress on compatible solutes content, membrane stability and water relations in two maize cultivars. *Plant Soil and Environment* 52(4): 186-191.
- Weiss, E. A. (2000) *Oilseed Crops*, 2nd Edition. Blackwell Sc. Ltd., Bodmin, UK.
- Yildiz Aktas, L., Turkyilmaz, B., Akca, H. and Parlak, S. (2007) Role of Abscisic Acid and Proline Treatment on Induction of Antioxidant Enzyme Activities and Drought Tolerance Responses of *Laurus nobilis* L. Seedlings. *Fen Bilimleri Dergisi* 28: 14-27.